

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobijo se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oglasila se plačuje od navadne vrstice, če so natisnjeni enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Iz državnega zbora.

(Konec.)

Naj vam vendar še iz zadnjih dveh sej še sledeče naznamim. Po velikem prizadevanju predsednika Abrahamoviča se je posrečilo v torek, dne 1. junija, da se je sprejel predlog finančnega odseka, naj vlada preiskuje vse tiste okraje, za katere so razni državni poslanci prosili nujne podpore. Med temi okraji, za katere se je prosila nujna potreba, sta tudi brežiški in kozjanski okraj. Že predzadnjič sem vam povedal, kakšno srce imajo nemškoliberalni poslanci za trpeče ljudstvo. Temu naj še dostavim, da, ko je predsednik Abrahamovič izrekel svojo željo, naj se obravnava o predlogih finančnega odseka, je izjavil prusak Schönerer: »Imamo druge, starejše nujne predloge zastran jezikovnih naredb; o teh obravnavajmo!«. Predsednik je odgovoril na to: »Vem, da so vloženi drugi nujni predlogi; toda tudi v prejšnjem zborovanju se je o nujnih predlogih za podporo ubogega ljudstva vselej precej obravnavalo, ko je finančni odsek izvršil svoje delo«. Nato je vtihnil vendar tudi siloviti Schönerer.

Večina državnega zbora je v sredo, dne 2. junija že pred zborovanjem vedela, kaj se ima zgoditi ta dan. V imenu večine je prečital takoj ob začetku zborovanja vitez Javorski izjavo, da večina ni kriva, ako državni zbor ne reši nobenega dela. Ker vidi, da ni mogoče dovršiti razgovora o adresi, kakor jo je sklenil adresni odsek, popusti za zdaj to stvar. Na to se vzdigne ministerski predsednik grof Badeni in izreče sledeče: »Ker se v zbornici godijo nezaslišane reči in se ne more mirno zborovati, se sklene vsled cesarskega povelja državni zbor«.

Po seji so imele razne skupine državnega zbora svoja posvetovanja. Zvečer pa so imeli slovanski, rumunski in nemški katoliški poslanci skupno večerjo, katere se je udeleževalo okoli 150 državnih poslancev. Pri tej večerji so se vršili razni jako pomenljivi govori. Vsebinska teh nagovorov pa je bila, da večina državnega zbora ostane nerazvezljiva in trdna: »Mi terjamo za sebe svoje pravice, pa damo pravico tudi drugim narodom«. Krščanska slovanska narodna zveza je imela v četrtek, dne 3. junija predpoldne še eno dolgo sejo, pri kateri se je naznanilo, da so svetli cesar ravno tisto predpoldne sprejeli predsedništvo državnega zbora ter izrazili svojo nejevoljo nad razgrajevalci in kričači v državnem zboru. Nadalje se je naznanilo, da so isti dan sprejeli svetli cesar tudi načelnike vseh 7 skupin večine državnega zbora namreč: Viteza Javorskega izmed Poljakov, dr. Kaizla izmed Čehov, dr. Dipauli-ja izmed katoliških Nemcev, grofa Palfyja izmed čeških veleposestnikov, grofa Falkenheina izmed katoliškega središča, deželnega glavarja bukovinskega izmed Rumunov in

dr. Šusteršiča izmed Slovencev, Hrvatov in Rusov. Sploh se tolmači ta zadeva tako, da so svetli cesar hoteli očitno za znamje dati svojo nejevoljo nad onimi nemškimi liberalci, ki so preprečili uspešno delovanje v državnem zboru.

Imenovani možje, katere so cesar sprejeli, so se zdaj tesno zavezali med seboj, da ostanejo združeni do tistega časa, ko se zopet skliče državni zbor. Govorilo se je ves čas, kar je zboroval državni zbor, da vlada ne mara za zdajšnjo večino državnega zbora, da hoče v večini imeti tudi liberalne veleposestnike. Če bi se to zgodilo, da stopijo v večino državnega zbora liberalci, bi bila to za nas Slovence velika nesreča. Če pa zdajšnja večina trdno skupaj drži, se nam kaj hudega ni bati.

Pred važnimi izpremembami.

(Dalje.)

Zahteva večine obsega štiri točke; prva je: večje pravice posameznim kraljestvom in deželam; druga: pravična izvršitev enakopravnosti vseh narodov v državi; tretja: gojitev pravega verskega mišljenja in npravnosti, in četrta: plodno delo za gospodarsko in socialno povzdigo vseh slojev prebivalstva. Z ozirom na predmet, kojega obravnavamo, imamo govoriti le o prvih dveh; v njih leži misel naše »Združene Slovenije«.

Oglasili so se že razni naši časopisi, da izrekó svoje mnenje o teh dveh točkah in sicer v smislu, katere posledice bi imele za nas Slovence, ako bi se uresničili kar tako, in kako se naj izvršita, da nam bode ta v največji prid. Nam Slovencem je pri tem prašanju treba biti posebno previdnim. Kdo ne uvidi, da smo štajarski Slovenci izgubljeni, ako se deželi da več pravic? Saj nam ni večje sovražnice od deželne vlade, ki je z deželnim zborom vred nemškoliberalna; primorskim in koroškim Slovencem godilo bi se jednako. Zato je ljubljanski list »Slovenec« že naglašal, da se z ozirom na štajarske, koroške in primorske sobrate sme le takrat privoliti v razširjatev pravic raznih dežel, če se nam Slovencem preje ali ob enem zagotovi popolna enakopravnost, in sicer potom jezikovnega zakona, a ne samo potom naredbe, katero vlada vsak čas lahko prekliče.

»Slovenec« torej misli, da nam jezikovni zakon zajamči enakopravnost; mi nismo tega mnenja. Ali ni zakon, in še takozvani državni osnovni zakon, torej jeden najimenitnejših, ki pravi, da imajo v Avstriji vsi narodi iste pravice, da se v Avstriji nikdo ne sme siliti k učenju drugega jezika, izvzemši onega, ki hoče imeti javno službo, kakor se to n. pr. sedaj zahteva od nemških uradnikov na Češkem in Moravskem? Kako se pa